

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3858

гр. Варна, 09.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

Членове: Пламен Ат. Атанасов
Деница Д.

като разглежда докладваното от Пламен Ат. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20233100501996 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Национална здравноосигурителна каса, с ЕИК 121858220, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Кричим“ №1, представлявана от Станимир Михайлов, действаща чрез гл. юрисконсулт П. И.-С., с адрес за призоваване: гр.Варна, бул.”Цар Освободител“ №76Г, против Решение №2715/20.07.2023г. по гр.д. №1816/2023г. на Районен съд Варна, с което са уважени предявените от “Специализирана болница за активно лечение по кардиология-Варна“ ЕАД, с ЕИК 175463110, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.”Чайка“, ул.”Никола Вапцаров“ №1, представлявано от Изп.директор Харалин Тумбев, действащ чрез адв.Д. С., искове с правно основание чл.79 от ЗЗД вр. с чл.59 от ЗЗО и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата от 13192лв., представляваща незаплатена стойност на оказана болнична помощ по клинични пътеки за м.март 2017г. по Договор №031013/24.02.2015г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба-22.06.2020г., до окончателното изплащане на задължението и сумата от 3298.26лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 01.01.2018г. до 18.06.2020г.

В жалбата се излага, че решението на ВРС е постановено при допуснати съществени нарушения на материалният закон и е необосновано. Поддържа се, че направеният от съда анализ на доказателствата е неправилен като се твърди, че липсва основание за присъждане на претендираните от ищеца суми, които са над определената стойност в сключеният между страните договор. Сочи се, че сделката между страните има типов характер, поради това свободата им на договаряне е ограничена от по-висшият принцип на държавна регулация и всяко отклонение от типизираното съдържание е изключено изрично. Ето защо се поддържа,

че за определяне на предмета на процесния договор значение имат само параметрите, предвидени в типизираните клаузи. Твърди се, че задълженията при такъв тип договаряне възникват едва след като бъде довършена конкретизацията на престациите с допълнителна им индивидуализация не само по вид, но и по количества на възложените услуги на конкретното лечебно заведение в индивидуалните приложения. В този смисъл се твърди, че позоваването, на която и да е от клаузите извън приложението, не е достатъчно, за да се породи задължение на възложителя за определено плащане, ако не е довършен и фактът на попълване на съдържание на конкретната сделка с фиксиране на обемите на стойностите, планирани за конкретен месечен период. Сочи се, че в процесния случай окончателното договаряне е реализирано с актуализиране на данните с текущите редакции на приложенията към договора, добавяни с анексите, сключвани между страните. Поддържа се, че този начин на договаряне изключва възможността за бланкетно възлагане на обслужване на определяем, чрез направление за хоспитализация, но неограничен по брой обем пациенти, ползващи се с права на осигурени лица, които поискат да ги ползват в ищцовото лечебно заведение като изпълнител. Твърди се още, че посочената характеристика на процесната сделката, която е регулираната от бюджетна рамка, изисква договаряне на ограничени обеми като стойности, планирани за съответен период и изпълнителят е имал право да предоставя за сметка на възложителя своите услуги при безплатно лечение на бенефициентите, само в рамките на това конкретизирано договаряне. Поддържа се, че преди уточняване между страните на обема на стойността на услугите попадащи в обхвата на договора, изпълнителят престира авансово на свой риск и съответно, ако надхвърли планирания обем следва да продължи договорния процес до постигане на взаимно съгласие по новите параметри на изпълнението за напред. Поддържа се, че докато не бъде постигнато съгласието за стойностите на закупените за сметка на НЗОК процедури за конкретния месец, което се обективира в попълването на съответното приложение към договора за възлагане на изпълнението на лечебното заведение, то не е довършен фактическия състав, задължаващ възложителя да заплати цена за конкретен брой обслужени пациенти. Развити са подробни съображения за задължението на НЗОК да следва и спазва бюджетна дисциплина при разплащане на дейности по оказване на болнична помощ и се сочи относима съдебна практика. На следващо място се оспорва претенцията за заплащане на мораторна лихва, като се поддържа, че процесният договор определя само срок за заплащане на осъществената медицинска дейност в рамките на предвидените лимити, без да предвижда срок за заплащането на надлимитната дейност. Твърди се, че тъй като ищецът не е ангажирал доказателства поставянето в забава на възложителя за изплащане на претендираните суми, то иска за лихва за забава, е следвало да бъде отхвърлен. Поддържа се, че неправилно съдът е възприел, че по отношение на процесното вземане за надлимитна дейност, са приложими договорните клаузи, които предвиждат плащане на оказана медицинска помощ в изпълнение на сключените с НЗОК договори в рамките на договорените месечни стойности. Поддържа се още, че не е допустимо за надлимитната дейност по аналогия да се прилагат правилата за заплащане на договорената дейност, тъй като по отношение на първата е предвидена отделна процедура за отчитане, одобряване и заплащане, която е заложена в

чл.16 от Правила за условията и реда за прилагане на чл.4, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗБНЗОК за 2017г. Твърди се, че специалната нормативна уредба не въвежда срокове за заплащане на надлимитна дейност, включително срокове за приключване на процедурата по чл.16 от Правилата. В заключение се поддържа, че по делото не е установен факта на изпадане в забава на възложителя по смисъла на чл.84 от ЗЗД. С оглед горното, се моли за отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на предявените иски, както и за присъждане на разноски.

В срока по чл.263 от ГПК, въззиваемата страна е депозирала писмен отговор, с който се поддържа становище за неоснователност на въззивната жалба. Сочи се, че атакуваното решение не страда от визиранияте от жалбоподателя пороци от материално естество, като се поддържа, че същото е правилно, обосновано и законосъобразно. Оспорват се доводите на жалбоподателя относно отсъствието на основание за плащане на стойността на медицински дейност над договорените лимити, като са развити насрещни такива. Оспорва се относимостта на посочената от жалбоподателя съдебна практика, като се сочи насрещна такава. Моли са за потвърждаване на атакуваният съдебен акт и присъждане на разноски.

Страните не са обективирали искания по доказателствата.

С оглед горното и тъй като постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл.260 от ГПК, като подадена в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и съдържаща останалите необходими приложения, и на основание чл.267 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба Национална здравноосигурителна каса, против Решение №2715/20.07.2023г. по гр.д.№1816/2023г. на Районен съд Варна, с което са уважени предявените от “Специализирана болница за активно лечение по кардиология-Варна“ ЕАД, иски с правно основание чл.79 от ЗЗД вр. с чл.59 от ЗЗО и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата от 13192лв., представляваща незаплатена стойност на оказана болнична помощ по клинични пътеки за м.март 2017г. по Договор №031013/24.02.2015г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба-22.06.2020г., до окончателното изплащане на задължението и сумата от 3298.26лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 01.01.2018г. до 18.06.2020г.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№1/2021г. на ОС Варна в открито съдебно заседание на **08.11.2023г. от 13.30 часа**, за която дата и час да се призват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____